Biuletyn informacyjny KOKF2010
NR 6

Pykadełko

Sobótka kwiecień 2012

Fotografie zawarte w biuletynie (i wiele innych) znajdziecie w sieci

Spis treści

str.1 O cygarach
str.5 Kobieta i fajka cz.3
str.8 Znane postaci i fajka

O cygarach

Zwyczaj palenia cygar rozprzestrzenił się po Europie z Hiszpanii, gdzie cygara z kubańskiego tytoniu były produkowane w Sewilli od 1717 roku. Do 1790 roku manufaktury cygar rozprzestrzeniły się na północ od Pirenejów - do Francji i Niemiec. Ale palenie cygar nie było popularne we Francji i Wielkiej Brytanii aż do wojny na półwyspie (1806-1812) przeciw Napoleonowi, kiedy to powracający brytyjscy i francuscy weterani spopularyzowali zwyczaj palenia cygar, którego nauczyli się w Hiszpanii. W tym czasie fajkę zastępowała powoli tabaka, a cygara stały się modną metodą palenia tytoniu. Produkcja cygar ruszyła w Anglii w 1820 roku.

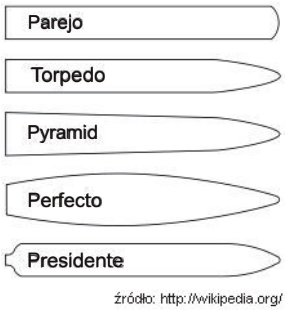

Wkrótce pojawiło się zapotrzebowanie na cygara wyższej jakości i sewille, jak nazywano hiszpańskie cygara, zostały odsunięte na rzecz pochodzących z Kuby (późniejszej hiszpańskiej kolonii, dzięki dekretowi króla Hiszpanii Ferdynandowi VII w 1821 roku). Palenie cygar było tak popularne w Brytanii i Francji, że w europejskich pociągach pojawiły się wagony dla palaczy, a do klubów i hoteli wprowadzono specjalne pokoje.

Z początku Hiszpanie przywozili surowce z Kuby i sami zwijali cygara. Jednak wroku 1821, Hiszpania zezwoliła Kubie na produkcję cygar i tak narodziły się Havany. W uznaniu za ten gest Kubańczycy dostarczali każdego roku królowi hiszpańskiemu skrzynkę najlepszych cygar. Były to osławione Trynidady.

W Stanach Zjednoczonych cygara stały się popularne w czasach Lincolna. Fabryki powstały w Nowym Jorku, Connecticut i w Pensylwanii.

Cygaro - nazwa najprawdopodobniej pochodzi z języka Majów. Używane przez nich słowo “sik’ar” odnoszące się do czynności palenia, było kojarzone przez białych z przedmiotem jaki Indianie palili. Pierwowzór cygara to liście tytoniu owinięte liśćmi kukurydzy. Przez lata sztuka zwijania cygar ewoluowała i na dzień dzisiejszy można powiedzieć, że cygaro zwija się z trzech rodzajów tytoniu. Podstawę stanowi część wewnętrzna - wkładka, złożona zazwyczaj z 2-4 gatunków tytoniu, jest to tzw. filler, który odpowiada za właściwy smak, aromat i ciągłość żarzenia się cygara. Drugą warstwę wewnętrzną stanowi liść tytoniu zwany zwijaczem (binder). Musi to być mocny ale elastyczny liść, którego zadaniem jest utrzymanie wkładki i umożliwienie jej uformowania. Takie uformowane zwijaczem cygaro to tzw. kukiełka. Trzecią grupą liści wykorzystywanych do zwijania cygar jest liść okrywowy (wrapper). Liście okrywowe są dużo delikatniejsze niż wcześniej opisane, ale będąc starannie wyselekcjonowane, stanowią ozdobę cygara. Wrapper odpowiada za smak cygara (podobno nawet w 60%), szczególnie to można zauważyć, gdy liściem okrywowym jest ciemny, czasem prawie czarny liść tytoniu Maduro, nadaje on cygaru lekko słodkawy smak.

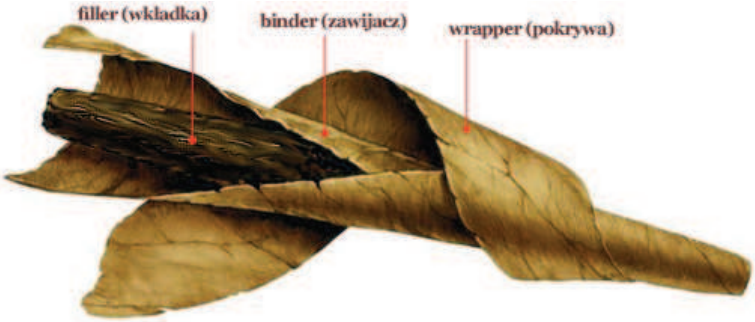

źródło: http://www.st-group.com/

Zwijacze cygar czyli Torcedore, dobierają liście na filler, po czym zwijają go ściśle. Na filler nakładają binder formując odpowiedni kształt cygara. W tym momencie zazwyczaj cygara w postaci kukiełki trafiają pod prasę, gdzie nabierają właściwego kształtu. Ukształtowaną kukiełkęTorcedore owija wrapperem, a na końcówkę nakleja kapturek zabezpieczający wrapper przed rozwijaniem, później przycina się cygaro, tworząc tzw. stopę. Okazuje się, że cygaro to nie tylko filler, binder i wrapper, można bowiem wyróżnić kilka części składowych cygara opisując je z zewnątrz.

Zanim cygaro powstanie, tytoń na nie przeznaczony przejść musi podobnie jak tytoń fajkowy przez wiele etapów produkcji. Licząc od początku, czyli od uprawy, poprzez zbiór, suszenie, fermentację, leżakowanie, dojrzewanie, selekcję, aż po skręcenie cygara, proces może trwać kilka lat.
Cygara zwijane ręcznie zazwyczaj posiadają filler z całych liści tzw. long filler, te zwijane maszynowo, to raczej skrawki tytoniu tworzące tzw. short filler. Ponieważ maszyna nie naklei kapturka, należy to wykonać ręcznie, i dlatego część producentów wprowadza na wyrobach oznaczenie “hecho a mano” oznaczające ręczne wykonanie. Od pewnego czasu producenci ręcznie zwijanych cygar wprowadzili oznaczenie “totalmente a mano”. Jeśli zależy nam na kupnie dobrych, ręcznie zwijanych cygar, przed zakupem dobrze jest skonsultować swoje wybory z zaufanym sprzedawcą lub przejrzeć internet, gdzie znajduje się sporo stron poświęconych cygarom.
Za najlepsze marki uważa się Cohiba, Davidoff czy Trinidad. Oczywiście smak jest cechą bardzo osobniczą i każdy znajdzie swoją ukochaną markę, podobnie jak to się dzieje z tytoniem fajkowym. W zależności od miejsca uprawy, tytonie nadają inny smak gotowym wyrobom. Cygara kubańskie mają smak słodko-gorzki, dominikańskie - kremowy czasem lekko ziemisty, nikaraguańskie - orzechowy i cedrowy a honduraskie i meksykańskie - jakby skórzany.
Cygara występują w niezliczonej ilości kształtów i formatów. Kiedyś było kilka standardowych formatów, lecz z czasem standardy uległy rozmyciu, można to porównywać do shapów fajek i wariacji na ich temat. Długość i średnicę cygara podaje się w calach. Np. cygaro o długości 7 cali i ringu “50”, w przeliczeniu na mm posiada długość 178mm i średnicę 19,84mm -to całkiem spore cygaro.

Podobnie jak to jest przy innych używkach, również cygara wymagają osprzętu. A więc etui, obcinacz, długie zapałki i humidor. Eleganckie skórzane etui dla Aficionados to jak fajkowe etui dla fajczarza - wygoda i elegancja.
Obcinacze zazwyczaj występują w formie nożyc lub gilotynek jedno-, dwu-, a nawet trzyostrzowych.
Długie zapałki pozwalają na dobre rozpalanie cygara.
Humidor zapewnia właściwe przechowywanie cygar a pamiętać musimy, że cygaro jest produktem naturalnym i jego właściwe przechowywanie ma wpływ na doznania smakowe podczas palenia. Humidor zbudowany jest z drewna cedrowego a z zewnątrz pokrywany innymi rodzajami drewna (np. wrzoścem!). Cedr prócz właściwości higroskopijnych posiada tę cechę, że oddaje swój aromat przechowywanym cygarom, co daje bardzo przyjemne odczucia smakowe. Humidor powinien być wyposażony w higrometr i nawilżacz. Właściwa (idealna) wilgotność wahać się powinna pomiędzy 68 a 70% a temperatura przechowywania to 21stC. Właściwe przechowywanie cygara “starzeją” się, czy jak mawiamy o tytoniu fajkowym - dojrzewają.

Palenie

Przed rozpoczęciem palenia, cygaro “otwieramy” za pomocą nożyc, obcinaczki lub specjalnego otwieracza - wyrzynarki. Nożycami lub obcinaczem odcinamy 2/3 kapturka (cygara zwijane maszynowo zazwyczaj nie wymagają “otwierania”), jeśli “otwieramy” cygaro typu torpedo, czyli ostro zakończone, to odcinamy zazwyczaj około 1cm i sprawdzamy “ciąg”, gdy jest zbyt słaby, odcinamy następne 2-3 mm. Wyrzynarka to tuleja z ostro zakończoną krawędzią, którą przykładamy do głowy cygara i obracając wycinamy otwór w kapturku. Wymaga to posiadania wyrzynarek w kilku rozmiarach, bywa bowiem tak, że wycięty w kapturku otwór jest zbyt mały. Dlatego gdy dokonamy wyboru ulubionego formatu cygar, dobieramy pasującą wyrzynarkę. Ważnym jest, by przy obcinaniu na głowie cygara pozostał fragment kapturka, zabezpieczający wrapper przed rozwijaniem.
Jeśli chodzi o odpalanie cygara, to należy wybrać dogodną dla siebie metodę. Niektórzy uważają, że cygaro powinno się odpalać tylko zapałkami cedrowymi, inni preferują zapalniczki. W każdym bądź razie, najpierw powinno się ogrzać stopę cygara, trzymając je w pewnej odległości od płomienia i obracając cygaro. Później zbliżamy nieco i odpalamy cygaro nadal nie dotykając stopą płomienia. Takie odpalanie jest nieco dłuższe niż poprzez bezpośredni styk stopy z płomieniem, ale podobno bardziej satysfakcjonujące.
Pierścienia nie ściągamy z cygara zaraz po odpaleniu, gdyż cygaro jest zbyt sztywne i ściąganie mogłoby uszkodzi wrapper. W trakcie palenia wyraźnie zauważymy, że cygaro mięknie w palcach, staje się elastyczne. Po kilkunastu minutach palenia ściągniemy pierścień bez problemu.
Jeśli chodzi o to jak długo palimy cygaro, to szkoły są dwie. Pierwsza mówi, że palimy cygaro do 2/3 długości cygara, druga preferuje palenie do wysokości pierścienia.

Tekst nie wyczerpał tematu ale to biuletyn fajkowy :)

Kobieta i fajka

cz.3

Okazuje się, że kobiety nie tylko stanowiły natchnienie fajkarzy, nie tylko aktywnie uczestniczą w fajczarskich spotkaniach, ale są i takie, które same starają się zachwycić innych stworzonymi przez siebie fajkami.

ANNE JULIE RASMUSSEN - Duńska artystka, tworząca między innymi ciekawe fajki znane pod marką ANNE JULIE.Najczęstszym motywem wykorzystywanym przez Anne Julie jest kwiat.

MANDUELA RIGER-KUSK - Duńska artystka współpracująca z producentami filmowymi i telewizyjnymi (tworzenie rekwizytów). Tworzenia fajek uczyła się od Poula Ilsteda w Svenborgu. W wolnym czasie rzeźbi oraz tworzy niewielkie, delikatne fajki.

RADKA HOFMANNOVA - Czeska fajkarka mieszkająca w Pradze, tworząca fajki ręcznie pod nazwą PEARL BEE

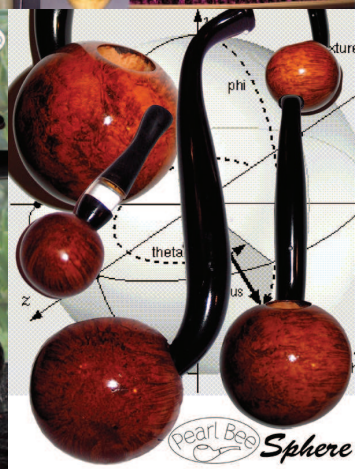

Nanna Ivarsson for STANWELL

NANNA IVARSSON - Duńska projektantka przemysłowa, córka Larsa Ivarssona i wnuczka znakomitego Sixtena Ivarssona. Pierwszą swoją fajkę sprzedała w wieku 8 lat. Prowadzi warsztat fajkarski, korzystając z maszyn swojego nieżyjącego dziadka Sixtena. Między innymi projektowała fajki dla firmy Stanwell.

YUKI TOKUTOMI - Córka Hiroyuki Tokutomi – japońskiego fajkarza (ucznia Sixtena Ivarssona). Od najmłodszych swoich lat towarzyszyła ojcu podczas jego prac przy fajkach. Zadebiutowała jako producent w 2007 roku.

徳冨　優紀
Yuki Tokutomi

Znane postaci i fajka

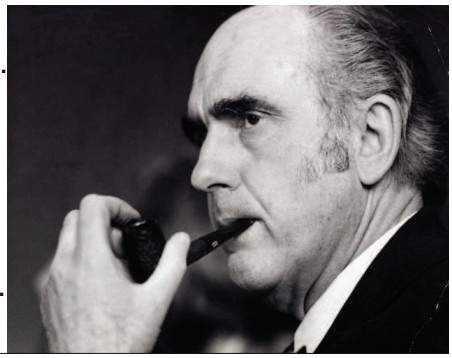

Andreas J. Papandreu (ur.05.02.1919, zm. 23.06.1996) - grecki polit. socjal., dwukrotny premier Grecji, ekonomista. Doktor honoris causa Un. Jagiellońskiego. Syn Jeoriosa Papandreu, liberalnego polit. i Zofii Mineyko, Polki z pochodzenia. Za dyktatury gen. Metaksasa aresztowany. Po uwolnieniu od 1940 w USA, gdzie służył w mar. woj., a po studiach wykładał na am.uniwersytetach ekonomię. Po powrocie do kraju wspierał ojca, ponownie aresztowany. Jeden z założ. Panhelleńskiego Ruchu Socjalistycznego.

Arleigh Albert Burke (ur. 19.10.1901, zm.01.01.1996)– amerykański dowódca wojskowy, admirał United States Navy. Absolwent United States Naval Academy. W latach 1955–61 dow. Marynarki Woj. USA (Chief of Naval Operations). Jego główną zasługą na tym stanowisku był intensywny rozwój floty strategicznych okrętów podwodnych o napędzie atomowym, znany jako program "41 for Freedom".
W trakcie służby wojskowej obejmującej m.in. okres II wojny św. oraz wojny koreańskiej został wielokrotnie uhonorowany licznymi odznaczeniami amerykańskimi i zagranicznymi.

Nat "King" Cole, właśc. Nathaniel Adams Coles (ur.17.03.1919, zm.15.02.1965) – amerykański pianista jazzowy i piosenkarz. Ten amerykański czarnoskóry muzyk jazzowy, obdarzony ciepłym głosem o pięknej barwie i głębi, rozpoczął karierę jako pianista, później jednak wsławił się balladami. W 2000 został wprowadzony do Rock and Roll Hall of Fame.
W trakcie życia palił trzy paczki papierosów dziennie. Utrzymywał, że dym tytoniowy pozwala zachować mu specyficzną barwę głosu. W efekcie nałogu zmarł przedwcześnie na raka płuc w wieku 46 lat.

Alexander Graham Bell (ur.03.03.1847, zm.02.08.1922) – szkocki wynalazca telefonu i kilkudziesięciu innych wynalazków telekomunikacyjnych. Z zawodu był logopedą i nauczycielem muzyki. Skonstruował głośnik i mikrofon z myślą o osobach niedosłyszących, były one jednak zbyt duże by można nosić je przy sobie, dalsze prace nad wynalazkami doprowadziły do powstania telefonu.
Graham Bell był też współzałożycielem dwóch znanych czasopism Science i National Geographic.

Basil Rathbone właś.Philip St. John Basil Rathbone (ur.13.06.1892, zm.21.07.1967) - brytyjski aktor filmowy i teatralny, nominowany dwukrotnie do Oscara za role drugoplanowe w filmach “Romeo” i “Julia i Żebrak” w purpurze. Odtwórca roli Sherlocka Holmesa. Brał udział w Pierwszej Wojnie Światowej, został odznaczony medalem Military Cross.

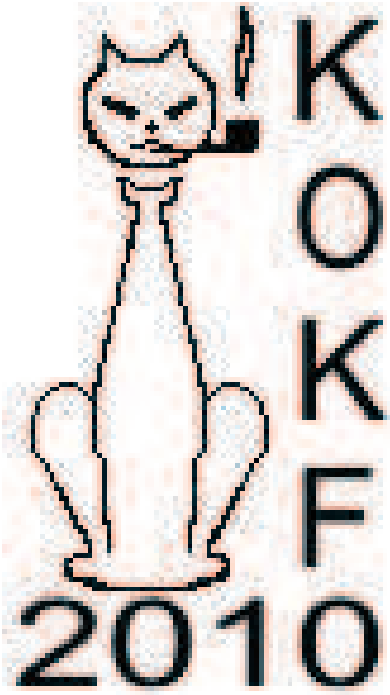

Nakład własny MM

Kontakt:
e-mail: maciej.faja.maciejewski@wp.pl
tel. 668-698-376